

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Lenky Matyášové a soudců JUDr. Viktora Kučery a JUDr. Jakuba Camrdu v právní věci žalobkyně: **R. R.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 31. 10. 2019, č. j. 52 Az 15/2019 - 23,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Kasační stížností doručenou Nejvyššímu správnímu soudu dne 14. 11. 2019 se žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) domáhala zrušení v záhlaví označeného rozsudku Krajského soudu v Praze, kterým byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 7. 2019, č. j. OAM-111/ZA-ZA11-ZA21-2019. Tímto rozhodnutím žalovaný rozhodl tak, že se stěžovatelce neuděluje mezinárodní ochrana podle § 12 až § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších.

[2] Stěžovatelka současně s podáním kasační stížnosti požádala o ustanovení zástupce pro toto řízení, neboť podle § 105 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), musí být v řízení o kasační stížnosti zastoupena advokátem, nemá-li vysokoškolské právní vzdělání, a také proto, že nemá dostatečné finanční prostředky pro úhradu zastoupení, když nemá prostředky ani na privátní bydlení a je nucena žít v pobytovém středisku. Nejvyšší správní soud stěžovatelku za účelem zjištění osobních a majetkových poměrů standardně vyzval k vyplnění formuláře *Potvrzení o osobních, majetkových a výdělečných poměrech*. Předmětná výzva byla stěžovatelce doručována do vlastních rukou na adresu pobytového střediska B. – J., které jako místo svého aktuálního pobytu stěžovatelka sama uvedla ve své kasační stížnosti. Poštovní doručovatel stěžovatelku nezastihl, ta si však dne 10. 12. 2019 uloženou písemnost osobně převzala. Na předmětnou výzvu ovšem nijak nereagovala a své majetkové poměry, jako jeden z nutných předpokladů pro rozhodnutí o ustanovení zástupce nedoložila.

[3] Návrh stěžovatelky na ustanovení zástupce proto Nejvyšší správní soud zamítl usnesením ze dne 15. 1. 2020, č. j. 5 Azs 405/2019 - 21, kterým současně stěžovatelku – s ohledem na povinné zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti – vyzval, aby ve lhůtě 15 dní od doručení tohoto usnesení prokázala řádné zastoupení předložením plné moci udělené advokátovi, kterého si pro řízení o předmětné kasační stížnosti zvolí, případně aby prokázala, že sama má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro

výkon advokacie. Stěžovatelka byla poučena, že v případě, nevyhoví-li výzvě k předložení plné moci nebo prokázání příslušného vzdělání, Nejvyšší správní soud její kasační stížnost odmítne.

[4] Toto usnesení Nejvyšší správní soud stěžovatelce doručoval do vlastních rukou prostřednictvím poskytovatele poštovních služeb, a to nejprve na adresu pobytového střediska B. – J., kam stěžovatelce již dříve písemnost doručil (viz výše). Zásilka byla ovšem Nejvyššímu správnímu soudu vrácena s tím, že v době doručování dne 17. 1. 2020 nebyla stěžovatelka zastižena, a poté, co si písemnost přes zanechanou výzvu v desetidenní lhůtě nevyzvedla, tuto nebylo možné vhodit do poštovní schránky.

[5] Z výpisu z evidence žadatelů o mezinárodní ochranu Nejvyšší správní soud zjistil, že stěžovatelka měla od 10. 12. 2019 hlášen pobyt (privát) na adrese M. 558, P. (s pozn. do 30. 11. 2020). Následně proto zdejší soud doručoval na adresu pobytu (privátu) dle uvedeného výpisu. Z poštovní doručky vyplývá, že ani v tomto případě nebyla stěžovatelka zastižena, zásilka proto byla dne 7. 2. 2020 uložena u doručujícího orgánu a na uvedené adrese byla zanechána výzva k vyzvednutí zásilky [viz § 49 odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“) ve spojení s § 64 s. ř. s.]. Z doručky se dále podává, že stěžovatelka si předmětnou zásilku v úložní době nevyzvedla a že dne 18. 2. 2020 doručující orgán zásilku vložil do její poštovní schránky.

[6] Vzhledem k tomu, že si stěžovatelka v úložní lhůtě 10 dnů předmětnou zásilku nevyzvedla, tato se považuje uplynutím této lhůty (tj. dne 17. 2. 2020) za doručenu (§ 49 odst. 4 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s.). Tímto okamžikem tak začala stěžovatelce běžet lhůta 15 dnů pro předložení plné moci udělené advokátovi, případně pro prokázání vysokoškolského právnického vzdělání. Předmětná lhůta stěžovatelce uplynula dne 3. 3. 2020, stěžovatelka však v této lhůtě, a ani později, na výzvu nijak nereagovala a plnou moc udělenou advokátovi (resp. potřebné vzdělání) nedoložila. Pro úplnost lze přitom dodat, že stěžovatelka měla na uvedené adrese svou poštovní schránku, proto lze předpokládat, že se na této adrese také reálně zdržuje a přebírá poštu.

[7] Nejvyšší správní soud tedy uzavírá, že stěžovatelka neodstranila nedostatek povinného zastoupení advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.), přičemž pro uvedený nedostatek nelze v řízení o kasační stížnosti pokračovat. Nejvyšší správní soud proto podle § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s. její kasační stížnost odmítl.

[8] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. března 2020

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu